

UNIVET

AZ ÁLLATORVOSTUDOMÁNYI EGYETEM LAPJA

I. évfolyam, 3. szám 2017. szeptember

Lapunk tartalmából

Szenvedélyesen – Balázs Gusztáv 3

Az Állatorvostudományi Egyetem
Rektori Hivatalából jelentjük 4
Tolnay Sándor emléknep 5
Gólyatábori miniportrék 5

Tanévnyitó: Kormányzati
beruházások várhatók 6
Az első anatómia óra 9
Emlékülés kettős jubileumról 10
Nemzeti Vágta: Kétszeres győztes
a lovestanár és szervező szakról 17
Ősi ösztönünk, az éneklés 18

Az állatorvosnak is kell számolnia
– beszélgetés dr. Ózsvári László
rektorhelyetttel 11

Dr. Baji Balázs gátfutó, állatorvos:
Már csak a nagy fogás hiányzik 14

Állatorvosi Vándortúra 20

English summary 23 – 27

Fehér Sára versei 22

270 international freshmen at our
University 24
Only the Big Catch Remains
– interview
with Hurdler Balázs Baji 24
Veterinarians should do the math,
too – interview with
Dr. László Ózsvári, Vice Rector
for Educational Affairs 25
Vet Hike 26

UNIVET Az Állatorvostudományi Egyetem lapja. Főszerkesztő: Balázs Gusztáv. Kiadja az Állatorvostudományi Egyetem. Felelős kiadó: Dr. Sótónyai Péter rektor. Nyomta: Belvárosi Nyomda Zrt. Nyomdai megrendelés száma: 172944. A szerkesztőség postacíme: 1400 Budapest, Pf. 2. Telefon: (1) 478-4 100, e-mail: webmaster@univet.hu

Szenvedélyesen

Semmit se csináljanak langyosan! – tanácsolta a balatonalaki gólyatábor vezetői fórumán dr. Bartha Tibor rektorhelyettes. Az elsősök tengernyi információval lettek gazdagabbak, amelyekből – lévén többségben a lányok – megszóhatik egyetemi éveik könyvjelzőjét és arra mottóként ezt az útmutatást hímezhetik. Mert minden, ami elhangzott, ehhez a javaslatához szolgált munícióval.

Képet kaptak a magyar állatorvoslás nagyszerű teljesítményeiről. A kezdetekről, amelyek az 1700-as években gyökereznek. Európában elsők között indult Pesten képzés és napjainkig az élmezőnyben halad. Az első magyarországi főállatorvos, Zlamál Vilmos megérhette, hogy hazánk mentessé vált a keleti marhavész járványoktól, amelyek a XVIII. században 200 millió szarvasmarhát pusztítottak el Európában. A Morvaországban született, magyarrá vált tudósról azt is megtudták, hogy ő menekítette ki Budá-

ról Bem tábornokot, az 1849-es szabadságharc legendás alakját.

Véletlen-e, hogy a gólyatáborban eltöltött órát a krónikás úgy élte át, mintha Kossuth valamelyik toborzó gyűlésén vett volna részt? Az érzést a hangulat kelti, 231 év teljesítménye nem a véletlen műve.

Hallhatunk az elköteleződésről, Hutyra Ferenc 34 évi rektori szolgálatáról. A (lő)versenyről, aminek eredményeiben a tartás, a tenyésztés és az oroslás teljesítménye érhető tetten. A kutatás minőségéről: a Magyar Állatorvosok Lapját 139 éve alapították és ma az egyetlen impakt faktoros magyar nyelvű tudományos folyóirat. A hallgatói minőségéről: az új tanévre felvett állatorvos hallgatók pontszámának átlaga 446.

És akkor itt most álljunk meg egy pillanatra!

Ebben a számban rejlik ugyanis a tudásfedezet. A képesség arra, hogy a hallgatók szorgalommal és kitarással elvégezzék az egyetemet. Megszerezzék a képesítést az élet szolgálatára.

Sok más is következik a 446 pontból.

A Wikipédián olvasható meghatározás szerint a komfortzóna azon viselkedésminták összessége, amelyek között az egyén szorongásmentesen tud mozogni és anélkül tudja megválasztani cselekvéseit, hogy kockázatot vállalna.

Őszi lapszámunk szerkesztése során is tapasztaltam, hogy az állatorvos és biológushallgatók komfortzónája intellektuális képességeikből adódóan igen széles.

Két példa. Az első: a Syrinx Állatorvosi Kórusban a karvezetőnek elég mindent csak egyszer elmondani a tagoknak. A másik: Hallgató szerzőnk egy nap alatt angolra fordította magyar nyelven írt cikkét.

Kívánom, szívleljék meg a gólyák dr. Sótónyi Péter rektor tábori fórumot záró gondolatát: *Legyen szó tanulásról, szerelemről, szórakozásról: semmit se csináljanak félig! Legyenek szenvedélyesek!*

Balázs Gusztáv

Az Állatorvostudományi Egyetem Rektori Hivatalából jelentjük

Szabályozás

Az Állatorvostudományi Egyetem 2016/2017. akadémiai évének utolsó szakaszában is számos szabályzat módosítására került sor. Módosult a Szervezeti és Működési Rend, amelyben az István utcai Kampusz klinikai feladatokat is ellátó tanszékeinek szervezeti struktúrája, feladatai és elnevezései rendezésre kerültek.

Módosult a Gazdasági Igazgatóság szervezete is, ahol a beszerzési feladatok ellátására Beszerzési Osztály jött létre. Módosításra került az Egyetem Vagyongazdálkodási Terve, a Gazdálkodási Szabályzata, illetve a Beszerzési és Közbeszerzési Szabályzata. Új felvételi szabályzat elfogadásáról döntött a Szenátus, továbbá elfogadta az állatorvosképzés és a biológusképzés átdolgozott mintatanterveit.

Megbízások, kinevezések

Tanszékvezetői megbízások, vezető oktatói-kutatói kinevezések 2017. július 1-jétől:

Új, illetve megismélt tanszékvezetői megbízást kaptak a Belgyógyászati Tanszéken – *Dr. Manczur Ferenc* egyetemi docens; a Lógyógyászati Tanszék és Klinikán – *Dr. Bodó Gábor* egyetemi tanár; a Használat-gyógyászati Tanszék és Klinikán – *Dr. Biksi Imre* egyetemi docens; az Állathigiéniai, Állomány-egészség-tani és Állatorvosi Etológiai Tanszéken – *Dr. Könyves László* egyetemi docens; a Biomatematikai és Számítástechnikai Tanszéken – *Dr. Reiczigel Jenő* egyetemi tanár, a Növény-tani Tanszéken – *Dr. Cserhalmi Dániel* egyetemi docens; az Élettani és Biokémiai Tanszéken – *Dr. Bartha Tibor* egyetemi tanár; a Testnevelési

Tanszéken – *Deli Levente* testneveléstanár; az Idegennyelvi Lektorátuson – *Dr. Tereiné Bán Andrea* nyelvtanár.

Egyetemi tanári kinevezést kapott a Szülészeti és Szaporodásbiológiai Tanszékre *Dr. Rátty József* professzor. Egyetemi docensi kinevezést kaptak az Állattenyésztési, Takarmányozástani és Laborállat-tudományi Tanszékre *Dr. Maróti-Agóts Ákos* és *Dr. Korbacska-Kutasi Orsolya*; a Növénytani Tanszékre *Dr. Péli Evelin Ramóna*. Tudományos főmunkatársi kinevezést kaptak az Élelmiszer-higiéniai Tanszéken *Dr. Lányi Katalin* és *Nádaskiné Dr. Szakmár Katalin*.

Jelenleg az új oktatói-kutatói pályázatok kiírása és az intézményi szabályozási anyag további módosítása zajlik.

Tolnay Sándor emléknap

Takács Gábor felvétele

A Vas megyei Lukácsházán szeptember 14-én 25. alkalommal emlékeztek dr. Tolnay Sándorra, a magyar állatorvosképzés megalapítójára. Az emlékülésen elhangzott, hogy jövő szeptember 8-án ünnepeljük születésének 270. évfordulóját és emlékezünk meg halálának 200. évfordulójáról. Az eseményen beszédet mondott, majd megkoszorúzta az állatorvoslás első egyetemi professzorának szobrát dr. Sótonyi Péter rektor, aki a szeptember 8-i tanévnyitón a következőképp idézte fel emlékét.

230 évvel ezelőtt, 1787. június 18-án került sor a Pesti Egyetem Orvosi Karának Állatgyógyászati Tanszéke és Állatgyógyintézetének élére kinevezett Tolnay Sándor ünnepélyes tanszékfoglaló beszédére, amelynek magyarra fordított első sorai a következők:

„Szívemnek soha nem érzett izgatottságával, szavakkal ki nem fejezhető és nem is ábrázolható érzéssel lépek ma először a nyilvános tanszékre, és kezdek meg egy pályát, amelynek célja olyan ügy szolgálata, amely az én drága, szeretett hazám jólétének egyik leglényegesebb részét alkotja. Ámbár örömmel tölt el, hogy első lehetek honfitársaim közül, aki magát teljes egészében egy olyan tudománynak szentelheti, amely a mai időkig Magyarországon ismeretlen volt.”

Az élet eredetétől a hétpettyes katicabogárig

Gólyatábori miniprotrék

Élet a gólyatáborban... Mi tagadás, kicsit partra vetett hálnak érezhette magát, aki először járt a balatonakali gólyatáborban – a gólyák zöme pedig ilyen ember volt. A magyar tenger térből és hőmérsékletben is kicsit már távolinak tűnt. De ez persze csak az első benyomás volt. A táborban pezsgő és vidám élet fogadta a szeptember 5-én az egyetemről oda látogató kis csapatot, amiben azok kaptak helyet, akiknek döntő szerepük lesz az oktatásban és a hallgatói ügyek intézésében az új tanévben. Kisinterjúink ezen a délután, de a táborlakók között készültük.

Szabó Melinda, Gödöllő, biológia alapszak:

– Általános iskolás koromban tengerbiológus vagy a majmokat kutató etológus szerettem volna lenni. Az

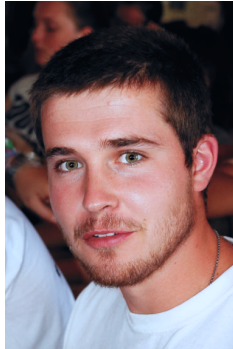
egyetemen is inkább az állatokkal kapcsolatos tantárgyak vonzanak, bár olvastam, hogy az időben előrehaladva növénytan tanterveink is lesznek.

Kiskoromtól sok időt töltöttem kertben, állatok között. Kertészmérnök nagyapámtól tanultam a hétpettyes katicabogár latin nevét – *Coccinella septempunctata* –, ami nagyon megtetszett.

Gödöllőn élek, a Török Ignác Gimnáziumban érettségiztem. Az Állatorvostudományi Egyetemet azért választottam, mert sok jót hallottam róla.

A gólyatáborban nagyon kedvesek és szimpatikusak a felsőbb évesek. Közvetlen kapcsolatokat építenek velünk, bármit meg merünk kérdezni tőlük.

Sasvári Mátyás, Keszthely, állatorvos szak:

– Másodszor vagyok gólya az István utcában. Először biológia szakra vettek fel, de ott nem találtam meg

igazán a helyemet. Nagyon sok órára jártam állatorvos hallgatókkal együtt, s megfogott az óráik atmoszférája. Úgy éreztem, számomra izgalmasabb, érdekesebb terület lesz az állatok gyógyítása, a betegségek kutatása. Nem félek a szak nehézségeitől.

A tábor isteni! Jók az emberek, jók az italok, jó a hangulat, bár kicsit kényelmetlen, de nem ez az elsődleges szempont.

Szentkirályi-Tóth Anna, Pilisszentkereszt, állatorvos szak:

– Macska, kutya, kecskék, nyulak, baromfi, kígyók, aranyhőrcsög, tengeri malac – az állatfajok széles körében nőtem fel, de én lehetek az első állatorvos a családban.

A miskolci Fényi Gyula Jezsuita Gimnáziumban érettségiztem. Az egyetemre 478 ponttal vettek fel. Nagyon örültem, amikor eldőlt, hogy sikerrel jelentkeztem, bár számítottam is rá, hiszen a tavalyi ponthatár ismeretében jelentkeztem. Ha úgy esett volna, hogy mégsem vesznek fel, akkor jövőre is ide jelentkeztem volna.

A táborban remekül érzem magam, hiszen bár sok „új” embert lehet megismerni, jó a társaság.

Mikulecz Benjámín másodéves biológushallgató:

– Általános iskolában zenetagozatra jártam, ennek emlékére őrzöm a gitár a kezemben. A zene több mint hobbim, szülőbő közönség előtt is játszom, de zenekarban még sosem muzsikáltam.

Még erősebb a tudományok iránti érdeklődésem! A miskolci Herman Ottó Gimnáziumban egy zseniális biológia tanárt kaptunk, s ez vezetett az Állatorvostudományi Egyetem biológia szakára, igaz egy kis kitéréssel. Két évig jártam a Semmelweis Egyetem általános orvosi szakára, csak nem tettszett. Kiderült számomra, hogy a biológián belül az ember nem érdekel olyan részletesen, mint ahogy tanultuk. A mikroszkopikus sejttan, az élet eredete, az evolúciós folyamatok érdekelnek nagyon.

... hogy milyen élet ered a 2017/2018-as tanévben az István utcában, azt most még senki sem tudja megmondani. Ez a jövő titka. 2068-ban azonban kiderül, az aranydiplomásokat bemutató kötetben. Kíváncsi lennék rá, hogy hogyan emlékeznek majd vissza a mai gólyák pályafutásukra.

Írta és fotózta: *Balázs Gusztáv*

Tanévnyitó ünnepély az aulában

Kormányzati beruházások várhatók

Magyarország minden táját és 39 más országot képviseltek a szeptember 8-i tanévnyitó ünnepség résztvevői. Különösen megható volt, hogy a jubileumi diplomák átadásakor az állatorvosdoktorok nevével együtt az is elhangzott, hogy honnan érkeztek. Valamennyien közel két emberöltőnyi helyi történelmet képviseltek. Dr. Sótonyi Péter rektor tanévnyitó beszédében elmondta, hogy magyar nyelven 11, angol nyelven rekord számú, 160, német nyelven 10 állatorvos-hallgatót, továbbá 26 alapszakos és 11 mesterszakos biológushallgatót vettek fel a 231., az idegnyelvű képzésben a 29. tanévre. Palkovics László, az Emberi Erőforrások Minisztériumának oktatásért felelős államtitkára bejelentette, hogy kormányzati támogatással új épületekkel bővül az egyetem.

B. G.

Az ünnepség dr. Sótonyi Péter évnyitó beszédével kezdődött. Az egyetem vezetője elsőként a jubileumi diplomásokat köszöntötte:

— Önök, akik sokszor embert próbáló küzdelmet vívtak, megélték a II. világháború borzalmait, az azt követő diktatúrát, a mezőgazdaság erőszakos átszervezését és a legnagyobb nehézségek között is helytálltak. Az Önök éle-

te, munkássága legyen példa elsőéveseink, ifjú kollégáink számára, mert áldozatvállalásuk, tudásuk, minden kisugárzásuk tovább hat.

A következőkben az állatorvos hivatásról fejtette ki gondolatait az intézmény rektora.

– Ha baráti beszélgetéseken szóba kerül az állatorvoslás, mint hivatás, más szakmát gyakorló ismerőseim elismeréssel, sőt, a meglepetés hangján szólnak az állatorvos kollégák **hagyománytiszteltéről, kitartásáról és összetartásáról**. Ilyenkor büszkén húzom ki magam: nekünk, állatorvosoknak kiemelkedően fontos az emlékek ápolása, a főhajtás állatorvos elődeink áldozatos és úttörő munkássága előtt, és az is, hogy soha ne felejtjük el, kik vagyunk, honnan jöttünk, és

hova tartunk. Az állatorvosok közössége – ahová egy nap Önök is tartozni fognak – **egyedi és különleges közösség, mégpedig három okból**.

Az **első** magában az állatorvosi hivatásban rejlik, abban a *differentia specificában*, amely más szakmáktól, életutaktól megkülönbözteti. A **második** az állatorvoslás történetében keresendő, hiszen több száz éves küzdelmes munkánk eredménye, hogy mára elmondhatjuk: hivatásunk méltó rangjára emelkedett. A **harmadik** ok, hogy szinte minden állatorvos Magyarországon egy közös alma materből indul, legfogékonyabb éveinkben ugyanazon falak között bővül a tudásunk, formálódik személyiségünk, identitásunk.

Mi is az a *differentia specifica*, amely

hivatásunkat más szakmáktól megkülönbözteti? A fő különbség nem abban rejlik, hogy az orvosok és az állatorvosok ritka nagy ismeretanyag birtokában szerzik meg a diplomát, illetve igen magas társadalmi elismertségű tevékenységet látnak el. Hivatásunk egységese ennél mélyebb, emberibb síkon keresendő. Az orvos és az állatorvos az a személy, aki **minden nap az élet esszenciájával, szü-**

letéssel, halállal, fájdalommal és remény-nyel találkozik. Minden nap minden órájában készen kell állnunk arra, hogy **küzdjünk, elbukjunk, felálljunk, majd győzzünk, újra és újra.** Talán nincs másik olyan életpálya, ahol siker és kudarc szüntelenül váltakozik, ahol vidám és szomorú történetek, apró és teljesíthetetlennek tűnő feladatok, papírforma és valódi csodák vált-

ják egymást minden egyes napon. A gyógyítás során olyan helyzetekkel találkozunk nap mint nap, amelyekkel más foglalkozású emberek csupán néhányszor szembesülnek egész életükben. Az érzelmi magasságok és mélységek örvényében csak az tud helyt állni, aki **mind emberségével, mind tudásával kiemelkedő teljesítményre képes.** Szükségünk van, hogy rácsodálkozhassunk a teremtett világ minden titkára, emberi életünk, emberi kapcsolataink megmagyarázhatatlan véletlenjeire. Bizom és hiszek benne, hogy Önök, kedves hallgatóink, egytől-egyig ilyen emberek!

Beszéde következő részében dr. Sótonyi Péter Tolnay Sándor, Zlamál Vilmos, Nádaskay Béla példáján keresztül az állatorvos elődök emberi és

szakmai nagyságáról szól, majd így összegzett:

– Az állatorvosi diploma hagyományosan magas színvonalat képvisel, intézményünk a legnehezebb egyetemek közé tartozik. Itt a sikerért, a tudásért mindig meg kellett dolgozni, de ez adja meg igazán az örömét is. A tanulás mellett azonban rengeteg lehetőség nyílik művelődésre, szórakozásra és sportolásra. Legyen példa Önök előtt az állatorvos-társadalom iránti elkötelezettsége miatt is a Sebészeti Tanszékünkön dolgozó *Baji Balázs*, aki az atlétikai világbajnokságon bronzérmet, az Universiadén aranyérmet nyert a 110 méteres gátfutás döntőjében és minden lehetséges fórumon megemlékezik alma materünkről.

A rektor megkülönböztetett szeretettel köszöntötte a 39 országból érkezett idegennyelvű hallgatókat.

– Önök nemcsak családjuktól távol, de egy idegen országban, hazájuktól eltérő kulturális közegben kezdik meg tanulmányaikat, a hivatásuk gyakorlásához szükséges ismeretek elsajátítását. Ezért külön elismeréssel vagyok Önök iránt. Egyben biztatom is Önöket, hogy az állatorvos-tudomány mellett éljenek a világváros Budapest által nyújtott lehetőségekkel, de ismerkedjenek meg hazánkkal, a nekünk oly drága Magyarországgal is.

Befejezésül dr. Sótonyi Péter a következőket mondta:

– 155 évvel ezelőtt, egy olyan korban, amikor egy évszázad alatt annyit sem változott a világ, mint most egy év alatt, született egy nagy mű, Madách Imre Ember tragédiája, amelynek átgondoltsága, tartalmi mélysége lenyűgöző, ahogy sorra veszi az emberiség nagy kérdéseit, ahogy azokra választ keres. Mindenre találhatunk benne utalást, üzenetet, olyan, mint a Biblia, ajánlom figyelmükbe. Ránk is vonatkozik az alábbi gondolat:

“Nem az idő halad: mi változunk, Egy század, egy nap szinte egyre megy.”

Kívánom, hogy tanulmányaik során megszerzett tudásuk révén váljanak

szakmailag nagyon jól felkészült, emberi hitéből fakadóan cselekvő, példaadásra alkalmas, a Nemzet jelenét és jövőjét szem előtt tartó értelmiségivé!

Mindehhez kérem az Isten áldását!

A fenti gondolatok jegyében a 231. tanévet megnyitom.

*

– **Nem volt kétséges, hogy az egyetem működése igazolni fogja az önálló válásáról hozott döntést – kezdte köszöntőjét Palkovics László. Az államtitkár gratulált a zökkenőmentes átálláshoz, köszönetet mondott a Szent István Egyetem vezetésének is ennek elősegítéséért.**

– Hosszú idő telt el II. József császár döntésétől, amellyel elindult a pesti állatorvosképzés. Az egyetem mind a mai napig versenyre kel a világgal az oktatás és kutatás minőségében és igazodik a jövő elvárásaihoz. Aktív, elismert szereplője a nemzetközi mezőnynek, szolgáltatásai versenyképesek, a gyakorlat igényeihez kötődnek – hangsúlyozta a politikus. – Három nyelven oktat, élen jár az élő természeti környezet ápolásában is. Épületei azonban összességében nem felelnek meg mindenképpen a XXI. századi követelményeknek.

Világossá váltak a tartalmi fejlesztési feladatok az állatgyógyászat, az élelmiszerbiztonság, az állatvédelem, az élelmiszerhigiénia, az állattenyésztés, a szakoktatás és a kutatás területein.

Az egyetem falai között zajló munkában bátorság, kezdeményezőkétség, innovativitás és jobbtó szándék tapasztalható, amelyek együtt jó alapot adnak arra, hogy felépítsük Európa egyik vezető állatorvosi egyetemét.

A magyar felsőoktatásban nemcsak strukturális változtatásokra van szükség és nem csupán tartalmi újítások kellenek, hanem néhány intézmény esetében az épületek modernizálásának és újjak építésének is elérkezett az ideje. Az egyetem lassan 150 éve működik eredeti helyén.

Palkovics László közölte, a hamarosan a kormány elé kerülő fejlesztési terv szerint a budapesti kampuszon

jön majd létre Európa egyik legmodernebb kísérleti állatháza, emellett pedig egy konferenciaközpontot és új kollégiumot is építenek majd, amit a külföldi hallgatók növekvő száma is

Palkovics László: Az egyetem falai között zajló munkában bátorság, kezdeményezőkétség, innovativitás és jobbtó szándék tapasztalható, amelyek együtt jó alapot adnak arra, hogy felépítsük Európa egyik vezető állatorvosi egyetemét.

indokol. A beruházások emelni fogják az egyetem saját bevételt termelő képességét.

2020 után a fejlesztések már nem alapozhatnak csak a strukturális alapok forrásaira. Az elkövetkező évtizedben minden meg kell tenni azért, hogy az intézmények a közösségi forrásokat képesek legyenek pótolni saját fejlődésük révén elérhető külső források bevonásával és nagyobb mértékben működjenek piaci alapon, versenyképes szolgáltatásokat nyújtsanak, értékesítsék a felhalmozott tudást.

– A mi dolgunk az volt, hogy megerősítsük a gyökereket, amikből új hajtások sarjadhatnak.

Befejezésül arra biztatta az egyetemet Palkovics László, hogy éljen az autonómia adta szabadsággal.

A jubileumi diplomák átadása során gránitdiplomában részesült a 75 éve végzett *dr. Kotsis István* főállatorvos és *dr. Szabó István* professor. Emellett vas, gyémánt és aranydiplomákat adtak át az 50, 60 és 65 éve végzeteknek.

A jubilálók nevében *dr. Brydl Endre* professor, aranydiplomás állatorvos szólt. Név szerint köszöntötte a jelen-

lévő volt tanáraikat, majd a következőképp tekintett vissza feladataikra: – A tenyésztői munka eredményeképpen robbanásszerűen nőtt az állományok genetikai potenciálja, új telepek létesültek, az állatkoncentráció felgyorsult, a termelésben meghatározóvá vált a szakosodás és az integráció, valamint gyors ütemben fejlődött a takarmányipar. Ez a fejlődés sürgetően vetette fel azt, hogy a gyógyító jellegű állatorvosi munka mellett egyre növekvő hangsúlyt kapjon az állatbetegségek megelőzése.

*

Az ünnepségen először a magyar, majd a német és angol nyelvű képzés első évfolyamos hallgatói tettek esküt.

Az állatorvosi tudományok doktorává avatták és a „Dr” és „PhD” cím használatára jogosították fel *Bayer-Dandár Esztert*, *Csonka Diánát*, *Görföl Tamást*, *dr. Rónai Zsuzsannát*, *dr. Sárközi Ritát*, *Somogyi Virágot* és *dr. Végh Ákost*.

A habilitált cím használatára jogosító oklevelet vehetett át *dr. Fodor Kinga*, *dr. Korbacska-Kutasi Orsolya*, *dr. Lányi Katalin*, *dr. Máthé Ákos*, *dr. Maróti-Agóts Ákos* és *dr. Nádaskiné dr. Szakmár Katalin*.

A Szenátus címzetes egyetemi docensi címet adományozott *dr. Móré Attilának* és *dr. Varga Józsefnek*.

Dr. Móré Attila az AlphaVet Zrt. Holding elnöke mindig segíti egyetemünk

munkáját, digitális oktatócentrumot hozott létre a Sebészeti tanszéken, a Doki For Vet klinikai szoftvert üzemelteti az egyetemi klinikákon, rendszeresen támogatja a klinikai kutatókat és a Tudományos Diákköri Konferencián minden évben Medveczky-díjat adományoz. Az Állategészségügyi Igazgatástani és Agrárgazdaságtani Tanszék kezdeményezésére a Móré doktorral együttműködésben megrendezett Praxismenedzsment konferenciák az elmúlt 10 évben az egyik legnagyobb hazai, egyetemünkhöz kötődő állatorvosi rendezvényé váltak.

Móré Attila bevallottan szíven viseli a felnövekvő állatorvos generációk nevelését, szakmai és emberi szempontból is sikeres pálya indítását. Ezen túlmenően nem feledkezik meg a már praktizáló állatorvosok oktatásáról sem, egyetemi és kamarai továbbképzéseken is számos előadást tart praxismenedzsment, praxisépítés tárgykerében.

Dr. Varga József a Tolnagro cégcsoport tulajdonosa maximálisan támogatja a Sebészeti, a Gyógyszertani, illetve a Belgyógyászati tankönyvek kiadását, és a Magyar Állatorvosi Kamara kiadványait. Fontosnak érzi a tehetséges diákok segítését, évről évre különdíjban részesíti a legjobb vizsgázókat, a legjobb szakdolgozatokat, és támogatja

hallgatóinkat a Tudományos Diákköri Konferenciákon, és a legkülönbözőbb diákrendezvényeken. A HSAVA konferenciák sikeres lebonyolítását évről évre biztosítja, szervezi a Primakatedra nevű szakmai napokat, így segítve a végzett állatorvosok továbbképzését, hallgatóink önképzését.

Varga Józsefnek köszönhetően kerülhetett sor az egyetemi EQUUS club 2016-os rekonstrukciójára. Az építkezéseket teljes mértékben finanszírozta, a kivitelezést lebonyolította, melynek révén „Budapest leghangulatosabb Campusa” színvonalas rendezvények lebonyolítására alkalmas helyiséggel gazdagodott.

A *Dr. Hajdu Gusztáv* Alapítvány okleveleit a 2016/2017. tanévben elért tanulmányi eredményeik alapján *Herzog Anna*, *Palotás Márk*, *Bagi Melinda* és *Kimball Anna* hallgatók kapták.

A *Dr. Komáromy János* Állatsebészeti Alapítvány díját ebben az évben *Brydl Emese* nyerte el.

A *Dr. Guoth Gy. Endre* sebészprofesszor emlékére alapított *dr. Fehér Dezső* tanulmányi ösztöndíjat 2017-ben *Madej Anita* nyerte el. *Fehér Dezső* professzor urat 95. születésnapja alkalmából a rektor köszöntötte.

Az egyetemi „Jó tanuló, jó sportoló ösztöndíjat” *Horváth Katalin Mária* 4. éves hallgató nyerte el.

A Royal Canin hallgatói ösztöndíjakat 2017-ben *Csatári Dóra* és *Tóth Csaba* hallgatók nyerték el.

Nemzeti felsőoktatási ösztöndíjban *Pelles Zsófia*, *Móritz Alma Virág*, *Kórik Csilla*, *Szigeti Panna Rozina*, *Konrád Krisztina Dóra* és *Kerekes Barbara* részesült.

A műsorban közreműködött a *Syrinx* Állatorvosi Kamarakórus.

Az első anatómia óra

Hát ez is elérkezett! Szeptember 11-én a Zimmermann Ágoston Előadóteremben az elsőéves hallgatók számára elkezdődött az első anatómia előadás, amiről oly sokat hallhattak az egyetemre pályázó fiatalok. A nyílt napon, az Educatio kiállításon, majd a gólyatáborban, felsőbb évesektől, végül egyenesen dr. Sótynyi Péter rektortól, aki a balatonaligai tábor tükörfalára rúzzsal felvázolta az első anatómiai rajzot, amely biztosan emlékezetes

marad a jelenlévők számára. Hát még az „éles” előadás, amin két ló asszisztálásával mutatta be e gyönyörű faj anatómiai felépítését.

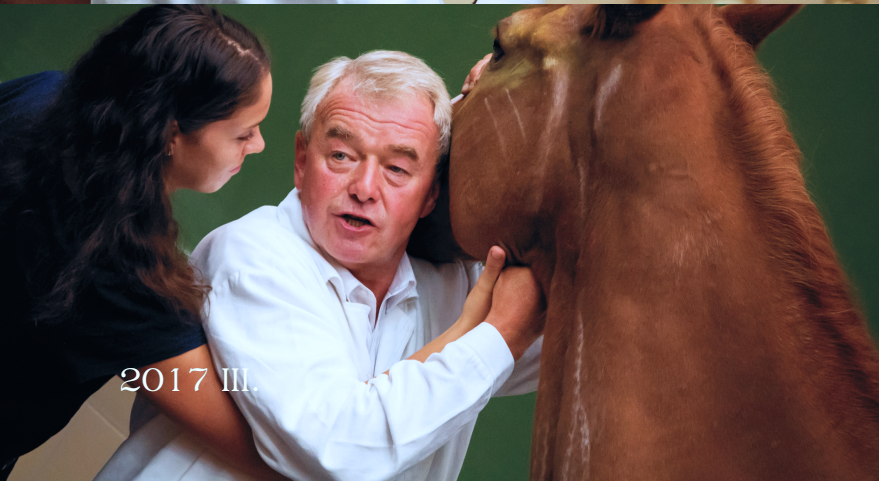
*

Szeptember 13-án jelentették be, hogy dr. Sótynyi Pétert Prima Primissa díjra jelölték a magyar oktatás és köznevelés kategóriában. A díj jelöltjeit dr. Csányi Sándor, az alapítvány kuratóriumának elnöke mutatta be.

Napjainkban a díj olyan értéket képvisel, hogy már maga a jelöltté válás is komoly elismerésnek számít.

Az elmúlt évekhez hasonlóan idén is tíz kategóriában harminc díjazott választanak majd ki. Minden kategóriában három díjazott kap helyet, közülük titkos szavazással választják ki a Primissimákat, összesen tízet. A közönségdíjas jelölt személye idén is sms szavazással dől el. Szavazni szeptember vége és december eleje között lehet. A további tudnivalók elolvashatók a www.primaprimissima.hu honlapon.

Fotó: Horváth Anikó

Forradalmi változásokat jelentő biotechnikák

Emlékezés kettős jubileumról

Szeptember 5-én, Budapesten emlékezett meg az Állatorvostudományi Egyetem és a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal (NÉBIH) a haszonállatok mesterséges termékenyítésének 70 éves, valamint az embrió-átültetés 40 éves jubileumáról. Az egyetem aulájában tartott emlékülésen mintegy 180 szakember tiszeltgette az állattenyésztésben forradalmi változásokat jelentő biotechnikák eredményei előtt.

Dr. Oravecz Márton, a hivatal elnöke köszöntőjében hangsúlyozta, a NÉBIH a megváltozott intézményrendszer mellett is számos területen kötődik a művi szaporításhoz, akár hatósági szolgáltatásai, akár ellenőrzési jogkörei révén.

Dr. Sótónyi Péter, az ÁTE rektora a Magyar állatorvosképzés múltja és jövője című előadásában kiemelte azoknak az egyetemi oktatóknak a szerepét, akik a mesterséges termékenyítő apparátusból emelkedtek

egyetemi katedráig, vagy az ötvenes évek nehéz időszakában ott találták meg boldogulásukat.

Dr. Bognár Lajos országos főállatorvos prezentációjában azokra a nemzeti vívmányokra világított rá a haszonállatok szaporítóanyag előállításának területén, amelyek sok tekintetben meghaladják az EU követelményrendszerét, így a hazai genetikában is kimagasló eredménnyel alkalmazhatók.

Dr. Horn Péter akadémikus Az emberiség állati fehérje ellátása, a genetikai előrehaladás és a mesterséges termékenyítés tükrében című előadása globális kitekintést adott az exponenciálisan növekvő világnépszerűség élelmiszer-ellátásának kihívásairól.

Dr. Solti László akadémikus A biotechnológia fegyvertára a szaporulat növelése érdekében című előadásában tágabb értelemben, az asszisztált szaporítási eljárások számos új

Dr. h. c. Mészáros István (1910-2006) Kossuth-díjas c. egyetemi tanárra, szaporodásbiológusra mint a mesterséges termékenyítés hazai meghonosítójára emlékeztek az ülésen. Képünkön családja az emléklappal

elemét ismertette, amelyek a genomika adta lehetőségekkel karöltve a genetikai előrehaladás gyorsításának páratlan lehetőségeit kínálják.

A rendezvényen 70 fő, állatorvosok, állattenyésztők és inszeminátorok vehettek át jubileumi emléklappal elismerést.

Államalapító Szent István királyunk ünnepe alkalmából *dr. Visnyei László* ny. egyetemi docens (bal oldali képünkön) Tolnay Sándor Díjat vett át *dr. Fazekas Sándor* földművelésügyi minisztertől. Tolnay Sándor Díjjal tüntették ki az ünnep alkalmából *dr. Abonyi Tamást*, a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal Állategész-

ségügyi Diagnosztikai Igazgatóságának igazgatóját. *Dr. Kazár Gyula* nyugalmazott igazgató, gránitdiplomás állatorvos (jobb oldali képünkön) Életfa Emléklapok Gyémánt fokozata kitüntetésben, *dr. Tanyi János*, az MTA Doktora Magyar Érdemrend Tisztikeresztje kitüntetésben részesült.
Balázs Gusztáv felvételei

Gyermekkori tapasztalatait a Tarna völgye parasztportáin, az állatorvosit nagyüzemi telepeken szerezte az állattartásról dr. Ózsvári László egyetemi docens, a Törvényszéki Állatorvostani, Jogi és Gazdaságtudományi Tanszék vezetője, oktatási rektorhelyettes. A vele készült interjúban elmondja, hogy a magán állatorvosi praxisban is szükség van medndzselési ismeretekre, a haszonállat gyógyászatban pedig olyan eljárásokat kell alkalmazni, amelyek mellett jövedelmező lehet a termelés.

Az állatorvosnak is kell számolnia

Beszélgetés dr. Ózsvári László rektorhelyetessel

BALÁZS GUSZTÁV

– *Gólyáink egy része egyetemünk felvételi kiadványából is tudja Önről a „Miért szeretek állatorvos lenni?” című írásából, hogy gyerekként megismerkedett a falusi porták és a falusi rétek állatvilágával. Szívesen hallanánk arról is, hogy hol, milyen körülmények között.*

– Heves megyéből származom. Édesapám vízépítő mérnök, tarnamériai, édesanyám tanítónő, tarnabodi születésűek. Amikor összeházasodtak, beköltöztek Hevesre és én már ott láttam meg a napvilágot. Ott éltem 18 éves koromig, gimnáziumba is ebben a városban jártam. Nagyszüleim mindkét ágon földművesek voltak. Náluk töltöttem a nyarakat, a legtöbb időt Tarnabodon. Portáikon mindenféle állat élt. Könyvben született meg a hivatásom.

– *Hogyan alakult az élete során az elmélet és a gyakorlat viszonya? Az állatokat nem elég szeretni, hanem tudás is kell a tartásukhoz.*

– Az én viszonyom a nagyszülőktől eredően racionális az állatokkal. Ez azt jelenti, hogy nagyon szeretem őket, de már gyerekként megismertem azt az alapvető követelményt, hogy érteni is kell hozzájuk. Fölnevelni, etetni, és elfogadni, ha elpusztulnak. A vidéki társadalomban ez teljesen természetes volt. Idejekorán megtanultam, hogy az állatokat nemcsak szeretetből tartják, hanem

"Az állattartó telep is egy vállalkozás. (...) Azt az állatorvosi szolgáltatást fogják igénybe venni, amelyik a legjövedelmezőbb megoldást adja."

mindegyiknek van valami szerepe is. A macska egerészik, hiszen ahol termény van, ott egér is él. A kutya őrzi a házat és jelez, ha valaki a másét próbálja szüretelni. Haszontalanul nem tartottak állatokat. Bár kiskoromtól fogva voltak díszmadaraim és díszhalaim, tenyésztettem is őket és el is adtam a „szaporulatot”. Kiskamaszkortól kezdődően pedig nyáron fela-

datom volt a baromfik és disznók etetése.

– *Mivel teltek az első alkalmazotti évek az egyetemen?*

– Az egyetemi tanulmányokat követően még volt egy éves kötelező gyakorlatunk. Engem már az ötödévben érdekelt a Törvényszéki Állatorvostani, Jogi és Gazdaságtudományi Tanszéken zajló munka, bele is kapcsolódtam. A gyakorlati idő egy részét itt töltöttem, majd tudományos műszaki ügyintézőként kezdtem dolgozni. Viszonylag hamar bekapcsolódtam az angol és a magyar nyelvű oktatásba, a vizsgáztatásba

is. Mentoraim, a tanárim adtak erre lehetőséget, nagyon hálás vagyok érte, hogy bedobtak a mélyvízbe. Kutattam is. Tanársegéd, majd 2004-ben adjunktus lettem. Majd jött egy ajánlat a Földművelésügyi Minisztériumból. Az állategészségügyi osztály vezetésére kértek fel és ezt elfogadtam.

– *Ez nagy változás lehetett.*

– Ugrás volt az ismeretlenbe. Teljesen más közegbe kerültem, s a feladat is gyökeresen eltérő napi munkavégzést követelt meg. 2007-2010-ig dolgoztam a Kossuth téren és az igazgatási ismereteket kellett „az első vonalban” alkalmaznom.

A tanszék két fő területtel foglalkozik. Ezek az állategészségügy és az állatorvoslás jogi és gazdasági vonatkozásai. Az előbbieket két részre bonthatók. Az igazgatóstanra, ami a hatósági jogszabályokat és azok alkalmazását jelenti, és a törvényszéki állatorvostanra, ami szaktanácsadással, peres esetekkel, szavatossági ügyekkel foglalkozik.

A minisztériumi feladataim az

igazgatástant fedték le, tehát főként a jogszabályalkotást. Sokat jártam ki Brüsszelbe, és részt vettem azoknak a munkacsoportoknak a tevékenységében, amelyek uniós szintű állategészségügyi, élelmiszerlánc-biztonsági döntéseket készítettek elő.

– **Hogyan tért vissza az Alma Materbe?**

– Dr. Visnyei László, a tanszék akkori vezetője elérte a 65 éves kort és a szabályozás szerint már nem folytathatta ez a feladatkört. Arra gondolt, hogy nekem adja át a stafétát. Kérte, jöjjenek vissza az egyetemre. Habilitáltam, teljesítettem az egyetemi do-

kifejezéssel vállalkozói ismereteknek is nevezhetjük. Amikor valakiből magán állatorvos lesz, akkor menedzselési ismeretekre van szüksége, amik révén nemcsak szakmailag, hanem üzleti szempontból is sikeresen tud állatorvosként tevékenykedni.

– **És ehhez üzleti tervet is kell készítenie?**

– Kötelezően oktatjuk. Ha ugyanis valaki önálló praxist szeretne, akár egy rendelőt, az igen komoly beruházást igényel, néha több tíz millió forintot is. Üzleti terv nélkül nem lehet hitelt szerezni, és azért is szükség van rá, hogy kiderüljön, megtérülhet-e a

hatelepek gyógyszerköltségeinek, technológiai színvonalának és főbb termelési mutatóinak összefüggéseiről. Itt érhető tetten az állatorvos gazdaságtudományi vénája?

– Talált. Az állattartó telep is egy vállalkozás. A tulajdonosokat, az ügyvezetőket alapvetően az érdekli, hogy a tevékenység mennyire nyereséges. Azt az állatorvosi szolgáltatást fogják igénybe venni, amelyik a legjövedelmezőbb megoldást adja. De ezt meg kell tudni mutatni a tulajdonosoknak, akik állatorvosi szempontból sokszor laikusak, a pénz nyelvén viszont értenek. Ezért ki kell számolni, hogy mely betegségek okozzák a legnagyobb veszteséget, mert akkor azok ellen érdemes védekezni. Rengeteg készítmény kapható, lehet gyógykezeltetni, vakcinázni, megújítani a tartástechnológiát. Elemezni kell, hogy melyik módszer éri meg gazdaságilag a legjobban, hiszen a telepnek is akkor lesz pénze az állategészségügyi színvonal további emeléséhez, ha e téren is jól sáfárkodik a forrásaival. Ez az állatorvoslás alkalmazott tudományterülete, amire a gyakorlatban nagy szükség van.

– **A beiskolázási kiadványból már említett cikkben írta, hogy vannak olyan diszciplínák az egyetemi tervben, amiknek a jelentőségére csak évekkel később jön rá az ember. Szeretnék erre példát is hallani, hiszen lapunkat a gólyák is olvassák és talán időben szólunk...**

– Erre jobb példát nem tudok mondani, mint a mi tantárgyainkat. Nem azért jön az ember állatorvosira, hogy gazdasági vagy jogi ismereteket tanuljon, ez az igazság. Másodéven, amikor agrárgazdaságtant tanulnak, a legtöbb hallgató nem érti, hogy erre miért lesz szükségük. A szakmában élve jönnek rá arra, hogy ezekre az ismeretekre a döntéseikhez is szükség van. És abban a pillanatban, amikor nyitni akarnak egy rendelőt, szembeülnek azzal, hogy jó lenne tudni, hol kell az engedélyeket beszerezni, mennyibe kerülnek a műszerek és így tovább.

censi követelményeket, így válhattam újra egyetemi polgárrá.

– **Már az első mondatokban említette a racionális kifejezést, ami meglátásom szerint eléggé meghatározza tudományos munkáját, publikációit. Nagyon sok és sokféle telepen szerzett gyakorlatot a méhészettől a szarvasmarha ágazatig. A feldolgozott témák szerint az állategészségügyi menedzsment áll érdeklődésének középpontjában.**

– Igen. Ennek pedig két fő területe van az oktatásban. A haszonállat-praxisban alkalmazható az állategészségügyi gazdaságtan, minden gyakorló állatorvosnak pedig szüksége van az állatorvosi praxismenedzsmentre. Az utóbbit kicsit régies

befektetés. Számos TDK- és szakdolgozat készült ebben a témában, nemcsak Magyarországon, hanem Izraeltól Svédorszáig, Nagy-Britanniáig több más állam területére vonatkozóan is. Előfordult, hogy a hallgató a dolgozat eredményei alapján leszámolt az álmokkal és módosította az elképzeléseit. Tananyagaink nemzetközi szinten is elismertek, oktatásukat húsz éve végzük, miközben Németországban a mai napig nem része a képzésnek, pedig nagyon hiányolják.

– **A beszélgetésünk elején említett racionális szemlélet sok publikációjában nyilvánul. Összehasonlító vizsgálatokat végzett kollégáival többek között sertés- és szarvasmar-**

– **Tiszteletben tartva a humán gyógyászat elsőbbségét; úgy tűnik, egy állatorvos kicsit szélesebb körű ismeretekkel bír, mint egy háziorvos.**

– Más jellegű a tudásuk. Egy állatorvosnak több mindenhez kell értenie, mint egy orvosnak. S nemcsak azért, mert az utóbbiaknak egyetlen faj – igaz, az ember – anatómiáját, élettanát, betegségeit kell megtanulniuk, nekünk többet. Egy jogosult állatorvosnak, aki hatósági funkciót is ellát, ismernie kell számos jogszabályt és az élelmiszer előállítás folyamatát is, mert különben hogy tudna ellenőrizni?

– **A jelzések szerint Kelet-Magyarországon állatorvos hiány van.**

– Igen, a haszonállatok terén.

– **Mi a teendő?**

– Már az egyetemi tanulmányok kezdetén jobban meg kell ismertetnünk a haszonállatokkal a hallgatókat. Ezért ösztönözte dr. Sótonyi Péter rektor úr a hetesi gyakorlatok beállítását már az őszől. Az elsőéves hallgatók egy hetet állattartó telepen töltenek, ellátják, gondozzák a jószágokat. Ennek az a célja, hogy megismerjék, hogyan kell bánni az olyan állatokkal, amikkel városi környezetben nem találkoznak. Ami a téma gazdasági oldalát illeti, ma már jól lehet keresni a haszonállat orvoslásban, még jobban is, mint amit egy átlagos színvonalat nyújtó kisállat praxis tulajdonos képes elérni.

– **Csak hát a rátermettséget bizonyítani kell a gyakorlatban. Ennek mi az útja-módja?**

– A legfontosabb a tapasztalatszerzés. Iskolai kereteken túl is. Töltsön a hallgató minél több időt állatorvos mellett, haszonállat tartó telepen és akkor megszerzi a gyakorlati rutint!

– **Segítőkészek e téren a kollégák?**

– Nagyon sokan, főleg vidéken, egyedül dolgoznak. Egy idő után ez már nekik sem jó. Keresnek is olyan fiatalokat, akik tudnának nekik segíteni, először alkalmazottként, azután partnerként.

– **Az állatorvoslás bővülő piac?**

– Ez a piaci szegmenstől és az időtől

függően változik. A kisállat-orvoslás a 90-es évektől a 2000-es évek közepéig nagyon bővült, mostanra telítődött. A haszonállat orvoslásból pedig sokan nyugdíjba mentek, ezért ott most nagyobb a kereslet, mint a kínálat. És vannak teljesen új területek, amikről tizenöt éve nem is gondoltuk volna, hogy lesznek, és ott is el tudnak helyezkedni az állatorvosok.

– **Vidéki vagy városi szakma-e ma az állatorvoslás?**

– Mindkettő. Vidéken is már annyit változott a szemlélet, hogy a kutyákat és a macskákat rendszeresen elviszik gazdáik az állatorvoshoz. A vidéki praxisok zöme vegyes praxis.

– **Vannak-e új irányzatok, feladatok az oktatásban?**

– Örökös cél, hogy minél inkább gyakorlatorientált legyen az oktatás. Vannak olyan területek, amelyek óriási fejlődésen mentek keresztül. Az egyik az egzotikus állatok gyógyászata, ami számtalan fajt érint, a másik a vad- és a halegészségügy. Mivel nagyon jól tartjuk a házi kedvenceinket, ezért magasabb kort érnek meg, mint korábban, ennek következtében az onkológiai esetek száma ugyanúgy megugrott, mint az embereknél. Az onkológiai ismeretek oktatása fontosabbá vált. Az állattartási kultúra nagyot javult, és kötelezővé vált az állatvédelem oktatása a képzésünkben. 1998-tól van állatvédelmi törvényünk, ez egyik előfelté-

tele volt az európai uniós csatlakozásunknak. Az elmúlt szűk húsz évben az állatvédelmi jogszabályok megsokszorozódtak. Igazgatástan oktatásunk jelentős része állatvédelmi előírásokat takar.

– **Mindig van tehát új a Nap alatt. Rektorhelyettes úr milyen terveket szeretne a jövőben megvalósítani?**

– Elsősorban állategészségügyi gazdaságtani és menedzsment ismereteimet szeretném tovább gazdagítani és az ezzel kapcsolatos kutatásaimat folytatni. A tanszék és a magam részéről is erősíteni szeretném a nemzetközi kooperációt, a nemzetközi pályázatokban, projektekben való részvételt. Én nagyon jól érzem az egyetemen magam. Mindig van új feladat, mindig vannak olyan kihívások, amikre meg kell találni a választ.

– **Szabadidejében mivel foglalkozik szívesen?**

– Szeretem a zenét, ebben mindenévő vagyok. Már általános és középiskolás koromban bérletem volt az Erkel Színházba és az Operaházba. Zeneiskolába is jártam, zongorázni tanultam.

Olvasni is szeretek, a klasszikus művektől a kortárs szépirodalomig terjed a skálám. Budapestiként szüleim kertjében természetek zöldséget és gyümölcsöt, továbbá vadászok Hevesben, de vendégvadászként szinte az ország minden részén.

– **A szülőföldi iránti kötődését egy nagy megyei térkép is bizonyítja dolgozószobájának falán.**

– Büszke vagyok hevesi származásomra. Sokszor mondom, triplán vagyok hevesi, megyém, városom és vérmérsékletem szerint is, bár az utóbbi talán nem tűnik ki. Húsz éve vagyok vadásztársasági tag ezen az alföldi apróvadás és őzes területen.

– **Meg is süti, amit elejt?**

– Meg bizony! Bár majdnem mindent el tudok készíteni a konyhámban, de ami rendszeresen az én reszortom „a szántóföldtől az asztalig”, az a vad. Azt vallom, hogy a vadat jobban kell fűszerezni és ezt egy férfi bátrabban meg meri tenni.

Dr. Baji Balázs állatorvos élete nyitott könyvvé vált a londoni atlétikai vb óta, ahol száztíz méter gáton 13,28 másodperces idővel bronzérmel szerzett. Színvonalas riportok készültek vele a sajtó legkülönbözőbb orgánumaiban. Az UNIVET egy nappal az Universiadera utazása előtt kapta őt mikrofonvégre, s jó médiumnak bizonyultunk, mert Tajpejből már aranyéremmel tért haza. A Sebészeti Tanszéken található szobájában beszélgettünk vele a sportról, tanulmányairól és természetesen állatorvosi hivatásáról is.

Dr. Baji Balázs gátfutó, állatorvos:

Már csak a nagy fogás van hátra

BALÁZS GUSZTÁV

– Hány lépés a száztíz méter?

– Alig negyven. Az első gátig két lépést teszünk meg, utána a kilenc gátközben hármát-hármát, majd a végén hat-hét lépés alatt érünk célba.

– Eszerint minden lépés meg van tervezve?

– A 110 méter gátat nem is lehet másképp lefutni, annyira be van szorítva a kilenc méter tizennégy centis gátközökbe. Azzal a sebességgel, amivel mi haladunk, két lépés még nagyon messze lenne a gáttól, a négy lépés pedig már nem férne bele. Vagyis, ahogy elkezdjük a távot, nem kell gondolkodni, csak futni. A lépéseket, a lépéshosszakat, a lépések szerkezetét begyakoroltuk, és olyan aprólékosan felépítettük, hogy számolnunk nem kell, elég, ha az óra számolja a másodperceket.

Történet a tíz méterről

– Mint egy valóságos óramű, futjátok tehát a távot. De hogy született ez a versenyszám?

– Sok-sok buktatóval. Őrzök régi fotókat, amiken a hajdani gátfutók gyakoroltak. Robosztus fagátakat ugráltak át finom úriemberek vasalt, fehér trikókban. Eleinte száz méter volt a táv itt is, de ez rövidnek bizonyult. A sportág fejlődésével a

gátakat távolabbra helyezték egymástól, s kitalálták, hogy tíz yard legyen két gát között. Így viszont hozzá kellett adniuk tíz métert a száz méterhez, ebből lett a „száztíz gát”.

– Melyik adottságból kell több a gátfutónak, a futásból vagy az ugrásból?

– Ha valaki ugrál a gátak fölött egy versenyen, az nagyon kezdő. Mi vesszük vagy lépjük a gátakat. Minél kisebb súlypontemelkedéssel kell a gáton ájtutnunk. Az átlépés magasságának vagy hosszúságának semmi szerepe nincs, az időeredmény számít. Ezért a mozgáskoordináció a fontos, a robbanékonyság, a sík sebesség és az, hogy ezt a sebességet minél inkább megőrizzük a gát fölött. Szabályból kevés van. Kézzel nem szabad lelökni a gátat, a sávkunkat nem hagyhatjuk el, de le lehet rúgni a gátakat, keresztül lehet rajtuk futni.

– Akár mind a tíz gát ledönthető?

– Elvileg igen, bár ha a versenybírók úgy ítélik meg, hogy a futó direkt rúgta le az összes gátat, akkor ki is zárhatják. Ez fából vaskarika szabály, de ami biztos: a gátakat lerúgó futás szabályos lehet, de gyors nem.

– Fáj, ha az eltalálod a gátat?

– Akkor ha a bokát, vagy a térdet eltalálva a csontról pattan a gát.

*Tajpejben augusztus 27-én megszületett a 29. Nyári Universiade aranyérme is Balázs számára. Időeredménye 13.35 mp
Fegyvernek Sándor felvétele*

– Akár sípcsontról is?

– Elég ritkán, de olykor megesisik. Edzésen sokszor lezúztam a sípcsontomat alacsony gátas gyakorlatoknál. Nagy sebességű futásnál ritkán érintkezik a sípcsontról az akadállyal.

– Mivel több és mivel kevesebb egy gátfutó és egy sprinter?

– A gátfutó mozgása sokszínűbb, a sprinternek nagyobb a sebessége. Kevés gátas állna meg a helyét síkfutók között, persze van ilyen. A mostani világbajnok, Omar McLeod 10 másodpercen belül képes száz métert futni, de ez kivételesnek számít.

– Egy igen jól sikerült versenyképeden olyan erősnek látszol, mint egy gőzmozdony, amely pillanatokon belül lesöpri a pályáról azt, aki előtte áll. Itt, az István utcában a magasságod tekintélyt parancsoló, de a megjelenésed sokkal lazább.

– Egy sprinteren is meglepődnél, ha személyesen látnád. Fényképeken, tévében minden kicsit másképp néz

ki. A pályán eleve testhez álló versenyszerelésben vagyunk. A bemelegített sportoló erősebbnek, izmosabbnak tűnik, futás közben még inkább így látszik – más képet mutatunk, mint hétköznap.

13, a szerencseszám

– **A Békéscsabai Atlétikai Klub történetéről Csabai csoda címmel jelent meg könyv. Felidéznéd egy kicsit a kezdeteket?**

– Mozgékony gyerek voltam, általános iskolásként mindenféle sportban kipróbáltam magamat. Szabadidőmben is futkostam, majd 13 évesen igazolt versenyzőként az atlétikai pályára kerültem. Rögtön meg is szerettem. Tetszett a mozgás, a környezet és a társaság. Szerencsémre sikeres is voltam, és attól kezdve sosem akartam abbahagyni a gátfutást. Bár voltak más próbálkozásaim is, vívtam, íjlövélssel foglalkoztam, de ezeket „elengedtem”, amikor már nagyobb lett a tét.

Nevelőedzőm Medovarszki János volt, aki a kezdetektől foglalkozott velem és nagyon sokat köszönhetek neki. Ő nevelt belőlem sportembert. Jó pedagógusként nemcsak az edzéstervet írta le, hanem mindig próbált a tapasztalatait, elképzeléseit alapján segíteni az élet ügyes-bajos dolgaiban, még a fővárosban is. Budapestre az egyetemi tanulmányaim miatt kerültem fel 2008-ban, és nyilvánvaló volt, hogy itt más edzővel kell folytatni a munkát. Így találtuk meg ifj. Tomhauser Istvánt.

– **Hogyan választottad az Állatorvostudományi Egyetemet?**

– Viszonylag későn. Gyerekként is odavoltam az állatokért, mindent el akartam kapni, ami csak körülöttem mozgott. Szívesen olvastam róluk ismeretterjesztő könyvekben. Sokan mondogatták, hogy legyen állatorvos, de valamiért nem akartam. Csak a gimnázium végén jutottam el a kérdésig: „Miért ne lennék állatorvos? Ha belegondolok, ez tetszik nekem.” Az utolsó tanévben felkés-

zültem az emelt szintű érettségire, majd rögtön fel is vettek az egyetemre. Ahogy megismerkedtem a hivatással és az itteni közösséggel, megszerettem és tudtam, hogy jól döntöttem.

– **Csakhogya az állatorvos-hallgatónak ülni is jól kell tudni a tankönyvek felett. Mit tehet ilyenkor egy futó?**

Baji Balázs a Rio de Janeiro-i nyári olimpia férfi 110 méteres gátfutásának elődöntőjében 2016. augusztus 16-án. MTI/MTVA Fotó: Czeglédi Zsolt

– Szerettem tanulni. Érdekelte is a tananyag. Elhatároztam, hogy állatorvos leszek, és ezt tűzön-vízen keresztülviszem, ha nem megy könnyen, akkor is.

– **És hogy ment?**

– Eleinte döcögősen, volt egy-két bukásom, gyengébb eredményem, de meg kellett szoknom a budapesti életvitelt és azt is, hogy a tanulás mellett edzenem is kell. Kezdetben mindenhová tömegközlekedéssel jártam, sok időm elment ezzel. Amikor kigyakoroltam, hogy hogyan kell a kettőt együtt végezni, jöttek az eredmények, jó érdemjegyeket is tudtam szerezni.

– **Mivel segített ebben az egyetem?**

– Elsősorban azzal, hogy a vizsgaidőszakokat meg tudtam hosszabbítani. Ez nagyon fontos volt, hiszen éppen ekkor kezdődött általában a versenyzőidőszak. Előadásokra, gya-

korlatokra ugyanúgy bejártam, mint a többiek.

– **Az egyik interjúban mondtad azt, hogy a versenyzést tanulni kell. Ennek milyen szakaszai voltak pályafutásod során?**

– Ez is hosszú folyamat, mint az iskolai tanulása. Bár már korosztályos szinten is részt vettem nemzetközi versenyeken, a felnőtt mezőnybe lép-

ve újból fel kell építeni a formát, a versenyzést, az önbizalmat. A világbajnokság és az olimpia a harmadik szint. Mindegyiken meg kell tapasztalni, hogyan zajlik egy verseny, mire kell, s mire nem szabad figyelni.

– **Hányszor futottál száztíz métert?**

– Versenykörülmények között is több százszor!

– **2007 óta majdnem minden évben megnyered a magyar bajnokságot, ez mennyire tesz magányossá?**

– 2007-ben nyertem először ob-t, majd legközelebb 2011-ben. A kettő között Kiss Dániel „uralkodott”, aki mellett Pesten edzeni kezdtem. Sokat tanultam tőle sportban, technikában, elszántságban, motivációban. Emberileg is nagy hatással volt rám. Azóta pedig bőven van konkurenciam a világban és ez eléggé motivál.

– **Mi van akkor, hogyha reggelente nem akarsz fölkelni?**

– Miért tagadnám, velem is előfordul, hogy fáradt vagyok. Olykor-olykor kihagyható egy-egy alkalom, mert az kisebb áldozat, mint egy erőltetett edzésből beleszaladni egy sérülésbe.

– **Arról is beszéltél már, hogy a sportban nincs tökéletesség, hiba a győztes futásban is van. A te „életed” kevesebb, mint 14 másodperc a rekortánon. Pár pillanat, és vége. Hogy lehet ezt kibírni?**

– Nem egykönnyen, az biztos. Főleg azért nem, mert nincs javítási lehetőség. Ha bejutsz a döntőbe egy olimpián, és valamelyik gátnál hibázol egy nagyot, akkor nincs második esély, csak négy év múlva. Ez elég nagy kudarcot okoz, hiszen rengeteg munka van benne és tényleg egy pillanat marad az „értékesítésre”. A koncentráció és a fegyelem ezért nélkülözhetetlen.

Villanásnyi képregény

– **A vb-döntő felvételén úgy tűnt, hogy egyik pillanatról a másikra megugrottál a mezőnyben. Ez hogy sikerült?**

– A második gátnál veszítettem egy kis lendületet. Emiatt nem tudtam úgy jönni a mezőnyvel, ahogy képes lettem volna, de nem rohantam bele újabb hibába, hanem szépen vettem a további gátakat, megőrizve a sebességemet. A mellettem futó *Darien Garfield* a kilencedik gátnál hibázott, mert őt „húzta a cél”, már ott érezte magát a dobogón. Kihagyott a figyelme, ami gátfutásban végzetes. Megtorpant, sebességet veszített, én pedig lendületbe jöttem, ez volt olyan kontrasztos oldalról nézve, bár stabilan jöttem a negyedik helyen...

– ...mint akit puskából lőttek ki...

– ...pedig nem, mert a végén már senki nem tud gyorsulni, mindenki elkezd egy kicsit savasodni, fáradni. Az a lényeg, hogy minél kevesebbet lassuljunk a táv végén.

– **Az esztendő mérlegéhez tartozik az állatorvos-doktori diploma. Az alma materben kezdted dolgozni.**

Milyen a munkád itt, a Sebészeti Tanszéken?

– Igyekszem minél többet tanulni, minél önállóbban dolgozni, s beleszokni a tanszéki munkába. A nyár főként a versenyzéssel telt, bár amikor itthon voltam, bejártam dolgozni.

Az ősz szól majd igazán az állatorvoslásról és szakmai fejlődésemről.

– **Milyen sikerélményeket szerezteél?**

– Előrebocsátva, hogy eleinte minden siker nagyonak számított, sikerült diagnosztizálnom egy Ovarian Remnant Szindrómát macskán. Ebben az esetben az ivartalanított állatban benne maradt az egyik petefészék. Ezt sikerült eltávolítanom. Nagyon várom, hogy egy-egy esetet önállóan el tudjak látni.

– **Az egyetemen szeretnél maradni vagy önálló praxist létrehozni?**

– Itt is el tudom képzelni a szakmai pályafutásomat, hiszen a legtöbbet és legjobbat állatorvosként is a kampuszon lehet tanulni, de az biztos, hogy egyelőre nincs realitása a saját praxisnak.

– **Érthető, hiszen a szakemberek szerint 28 évesen most léptél abba az életszakaszba, amiben a gátfutók a legjobbak. Viszont nagyon szimpatikus az a hozzáállásod, hogy nem szeretnél harmincévesen pályakezdő állatorvos lenni.**

– Ez a törekvésem most többletmunkát igényel, de úgy gondolom, jó befektetés a jövőbe.

– **Személyesen is ismered a nagy állatorvos sportoló elődöket?**

– Eddig még csak néhányukkal találkoztam, Rióban viszont egy csapatban voltam *Magyar Zoltánnal*, *Hargitai András*val és *Szabó Gabriella* vízilabdázóval. A vb után *Vladár Sándor* gratulált, ami nagyon jólesett. Büszke vagyok rá, hogy ilyen elődeim vannak és nagy álmom, hogy egyszer felvéssék a nevemet a dicsőségtáblára. De azt még ki kell érdemelni!

– **Mi a hobbid?**

– Szeretek horgászni. Idén már csak a nagy fogás van hátra! Nagyon várom, hogy állatorvos barátaimmal eljussunk a Dunára, amely kicsit vadregényes, ahol mindig változnak a körülmények és ahol mindig keresni kell a halakat.

– **A kampuszon hol szeretsz időzni?**

– Szeretem a parkot, jó kiülni és sétálni, persze nem sok időm van csak úgy lézengeni az egyetem területén. A hallgatói központot is szeretem, és hát a kis tanszéki szobámat.

– **Mi a kedvenc ételed?**

– A csabai kolbász.

– **Magad is készíted?**

– Apáról fiúra száll nálunk ennek a hagyománya és minden évben indulunk a kolbász fesztiválon, ahol nagyon jól érezzük magunkat.

– **Hol élnél szívesen, hazádon kívül?**

– Soha nem vágytam hosszú távon külföldre. Bár egy évet Amerikában töltöttem, s járom a világot, mégsem találtam olyan helyet, ahol olyan jól éreztem volna magamat, mint itthon. A nyelvünk pedig annyira szép, hogy e nélkül nehezen tudnék élni.

– **Pandúrnak hívják a macskádat. Ez vajon egy a házi kedvenctől is fegyelmettséget elváró gazda névadása?**

– Az egyetemről fogadtam örökbe, a nevét tehát magával hozta. Már kilenc éves volt, amikor az intenzív osztályról hazavittem, ahol egy kis „állandó betegként” élt. Megszerettem az éjszakai gyakorlatok során, mert nagyon aranyos macska. Kicsit olyan, mint egy kutya, folyamatosan igényli az ember társaságát, bármit megenged, csak foglalkozzanak vele.

Nemzeti Vágta: Kétszeres győztes a lovastanár és szervező szakról

Elsőprő fölényrel ért célba a Nemzeti Vágtán, a Hősök terén a szeptember 16-i OTP Bank Jótekonysági Sztárfutamának tavalyi bajnoka, *Sipos Imre*. A színész kétszeres győzelmével történelmet írt, az eddigi futamok során ugyanis még soha senki nem duplázott egymás utáni években. A második helyért örült tempóban a két újonc, *Bács Péter* és *Adorjáni Bálint* vágtaztak.

Örömmámorban úszott Sipos Imre a Jótekonysági Sztárfutam után, hiszen neki sikerült az eddigi vágta

történetében először duplázni két egymás utáni évben.

– Elképesztő volt ismét átélni azt a hatalmas adrenalinlöketet, amit a Nemzeti Vágta képes nyújtani. Mind nagyon izgultunk a verseny előtt és őszintén szólva sokkal keményebb volt az idei futam, mint a tavalyi. A pályát elhagyva majd kiköptem a tüdőm, de nagyon örülök az első helynek és annak, hogy a győzelmemmel 500.000 Ft-tal tudom támogatni a Magyar Lovasterápia Szövetséget – nyilatkozta az idei bajnok.

A Nemzeti Vágta Sztárfutamának győztese Sipos Imre színművész, a Pesti Magyar Színház menedzser igazgatója, aki gyerekkorától lovagol és jelenleg az Állatorvostudományi Egyetem Lovastanár (hippológus) és Szervező szak utolsó éves hallgatója. A jobb oldali képen Sipos Imre a győztesnek járó babérkoszorúval, tanáraival, *Sótonyi Péter* rektorral és *Dallos Gyula* mesteredző, örökös magyar bajnokkal.

Váraljai Zoltán felvételei

HAZÁNKBAN jártak a nyáron az angliai motoros állatorvosok, hogy több helyszínen, köztük az Állatorvostudományi Egyetemen jótékony célú előadásokat tartsanak.

A Vets with Horsepower ötletgazdája *Derek Knottenbelt* (képünkön), aki nem sokkal

nyugdíjazása előtt, 2009-ben egy Harley Davidson motorkerékpárt nyert tombolán. Megtanult motorozni, és elhatározta, hogy belevág egy

nagy kalandba, felkeresi hazája állatorvosi egyetemeit, előadásokat tart és a pénzt gyűjt hazai és külföldi lóajóléti és egyéb jótekonysági alapból

működő intézmények számára. Már az első útjára sem egyedül indult 2010-ben. A kezdeményezés nemzetközivé vált, hozzánk 14-en érkeztek.

Syrinx Állatorvos Kórus

Ősi ösztönünk, az éneklés

Debussy szerint „A zene ott kezdődik, ahol a szó hatalma véget ér.” Írásunkban mégis kísérletet teszünk arra, hogy betűkben, szavakban, mondatokban megértsük a Syrinx Állatorvos Kórus közel egy évtizedes működésének titkait. Kísérletünk színhelye a kollégium nagyterme, ahol a nyári szünet kivételével minden csütörtökön próbálnak.

BALÁZS GUSZTÁV

– A Toldy Ferenc Gimnáziumban – ahol magam is végeztem – 2007 januárjától tanítok, 2008 őszétől vezetem a Syrinx kórust – mondja *Tapodi Attila*, miközben félkörbe rakja a székeket, összeszereli a kottatartó állványt és kipakolja az asztalra, hogy az érkező kórustagok minél előbb énekelni kezdjenek.

Aki nem ismeri, úgy gondolja, hogy a karnagy is állatorvos. Diplomáit azonban a Zeneakadémián szerezte. Az elsőt zeneelmélet-, szolfézstanár, karvezetés szakon, a másodikat ének-zenetanár, karvezetés szakon. A II. kerületi Járdányi Pál Zeneiskolában szolfézstanár, s tagja a Magyar Kórusok és Zenetanárok Országos Szövetségének.

– A szüleim zenei műveltsége és odaadása vezetett erre a pályára.

Édesapám gyermekorvos, édesanyám műfordító és némettanár. Egész életükben gyerekekkel foglalkoztak. Sokat meséltek otthon a munkájukról, ezek után szinte természetes, hogy tanár lettem. A kóruspróbán sem csinállok mást, mint zenét tanítok. Szüleim ezen felül sokat és szépen énekeltek nekem és testvéreimnek. Ekkor ivódott belém az énekhang szeretete. A kórus hangzása pedig több kiváló kórus tagjaként, éneklés közben vált lételememmé.

Azért jelentkeztem karvezetés szakra, mert mindig is egy saját kórusról álmodtam. Hogy ezt éppen itt, az Állatorvos-tudományi Egyetemen találom meg, nem gondoltam... Mert ez egy nagyon különleges egyetem. És itt most nem csak a nagy múltú intézmény István utcai csodálatos parkjáról, illetve az itt található méltósággteljes ódon, és hangulatos új épületekről van szó, melyek falai az állatorvosgyógyászat régi és legújabb tudását őrzik. Köztudott, hogy ide valóban csak a legjobb képességű diákok juthatnak be. S ha bejutottak, akkor el-

sősorban az értelmi nevelésükre helyeződik a hangsúly. A kórus az érzelmekre hat. Tagjaink szinte a próbákra kiéhezve érkeznek csütörtökönként.

– **Az okos emberek jobban énekelnek?**

– Nem, ilyen összefüggés nincs, viszont az én munkámat nagyban megkönnyíti, hogy ebben a kórusban elég mindent csak egyszer elmondani. Előfordul, hogy egyszerre több koncertre készülünk különböző műsorokkal. Ilyen eset-

ekben valóban szükség van az átlagnál nagyobb befogadókészségre, koncentrációra és állóképésre. Általános műveltségükből eredően pedig nem okoz gondot a zenetörténeti korszakok, zenei stílusok közötti utazás. Ezért is ívelhet a repertoárunk a reneszánsztól máig.

– **Érdekes, hogy a nyelvek régi szavait nem mindig értjük meg, a zene viszont évszázadokat átívelve is mindenki számára érthető.**

– Az éneklés az ember legősbibb, legtisztább, legőszintébb megnyilvánulása. Az énekhang az emberiség legelső hangszere. Amit őseink ki tudtak fejezni az énekükkel, arra ma is képesnek kell lennünk. Az éneklés ősi ösztönünk is. Tudományos tény, hogy oldja a feszültséget. Amikor nagyapáink elindultak, hogy felhozzanak valamit a pincéből, akkor sokszor észrevétlenül is dúdolni kezdtek, mert a sötét, ismeretlen helyiségek kicsit félelmetesek.

A kórus alapítását *Dr. Veresegyházi Tamás* tanár úr szorgalmazta. Sikertült az ügynek megnyernie *Sárközi Rita* és *Wilfing Judit* hallgatókat. Rita azóta is tagunk, az évnyitón vette át a

PhD doktori fokozatát. Judit jelenleg szülővárosában, Sopronban dolgozik állatorvosként. Az első karnagyunk *Fábián Attila* volt, tőle egy év múlva vettem át a kar vezetését. A kórus azóta is értékes tagokkal bővült. Egyik legjobb alt énekesem például *dr. Vizi Zsuzsanna*, aki a Belgyógyászati Tanszék és Klinika osztályvezető állatorvosa. De most legbüszkébb két olyan kórustagra vagyok, *Konrád Krisztinára* és *Szigeti Pannára*, akik egyetemi éveik derekán erre a tanévre elnyerték a megtisztelő felsőoktatási ösztöndíjat!

– Mit jelent a kórus neve?

– A Syrinx jelentése kettős. Az énekesmadarak hangadásra használt alsó gégefőjének latin elnevezéseként – mondjuk így –, az állatorvosdalosok mesterségét jelképezi. Ám így hívták az első pánsípot is, amely a

mitológia szerint a nád-szálakká változott Szürinx vízi nimfáról kapta nevét.

– Hány tag alkotja jelenleg az énekkart?

– Húsz-huszonöt fő, ami épp elég ahhoz, hogy a négyszólamú műveket megszólaltassuk. A lányoknál szoprán és alt, a fiúknál tenor és basszus hangfekvésű énekesek vannak. Egyre többször vállalkozunk nehezebb vegyeskarok megtanulására. A tavaszi állatorvos koncerten például – a kettős Kodály évforduló előtt tisztelegve – előadtuk a nyolc szólamú Mátrai képeket, de egy *Fekete Gyula* kórusmű ősbemutatója is a nevünkhöz fűződik.

– Külföldi hallgatók?

– Eddig még sajnos nem jelentkezett senki, pedig szívesen fogadnánk őket is. Talán ez a cikk meghezozza a kedvét valakinek...

– Mennyire stabil az összetétel?

– A kórustagok hű-

séges típusok, a diploma megszerzése után is maradnak, aki mégis távozik, az vidéki vagy külföldi munkalehetőség miatt marad el.

Nagyon összetartó, baráti társasággá váltunk az elmúlt évek során. Mély barátságok szövődtek, sőt már házasságok is születtek a kóruson belül.

Nyáron köttetett a második! A muzsika a legtermészetesebb módja a szeretet egymás felé történő kifejezésének. Ezt a kóruspróbákon minden alkalommal átélhetjük, koncerten pedig a közönség felé tolmácsolhatjuk, és talán a mindennapokban is építközhetünk ebből.

– A tavaszi állatorvosi koncerten láttam, hogy több kórustag más műfajokban is kipróbálta magát.

– *Sárospataki Bálint* például ma-

gánénekórákra jár, hangképzést tanul, ő a jazzénekes a kórusban. Van egy nagyon jó zongoristánk is, a végzett állatorvos *dr. Marosi András*, és még sorolhatnám.

– Hogyan választják ki az öltözéket?

– A színt tisztázzuk a fellépések előtt. Egyetlen állandó

motívumunk van: lányoknál piros színű sál, fiúknál ugyanilyen nyakendő. Ezeket az egyetemtől kaptuk. Általában fekete ruhát választunk, mert jól mutat vele a piros. A lányok már felvetették, hogy készíthetnénk egy igazi egyenruhát.

– Vajon a felállást is gyakorolják?

– Igen, ezt is tanulni, gyakorolni kell. A fellépésen nem lehet rögtönözni. A tanévnyitók és a doktorrá avató ünnepek előtt is egy órával a helyszínen próbálunk. Megnézzük, hogy a legelőnyösebb felállni, mert nem elég a jó hang, rendezetten kell kinézni.

– Az évnyitó után hol hallhatjuk Önöket a tanév során?

– Van egy meghívásunk Kassára, a Magyar Állatorvosok Világszövetsége jubileumi konferenciájára, amire ősszel kerül sor. Már most elkezdtük a próbákat a hagyományos karácsonyi jótékonyság koncertünkre, ami a Batthyány téri Szent Anna templomban lesz az ottani ifjúsági zenekarral közösen. Az ő karmesterük, *Farkasházi Dávid* nagyon jó kollégám, barátom. Vivaldi Glória című oratóriumát adjuk elő. A bevételt most is egy hazai gyermekkórháznak ajánljuk fel. Idén szeretnénk egy másik karácsonyi koncertet adni az egyetemen is, családias környezetben. Ebben a tanévben sem marad el a tavaszi hallgatói koncert, ahol a 10 éves kórus különleges műsorral lép majd fel. Robert Schumann szavaival zárnam a beszélgetést. "Fényességet küldeni az emberi szív mélységébe: ez a művész hivatása."

Állatorvosi Vándortúra 2017.

avagy gyalogtúra a Cserháton át a Mátráig

Azt hiszem, nyugodt szívvel állíthatom, hogy az Állatorvosi Vándortúra, avagy a hallgatók körében csak VetHike-ként emlegetett nyári vándorlás mostanra hagyománnyá vált. Az első túrát még 2015-ben szerveztem meg, azóta szinte folyamatos az érdeklődés, és a csapat létszáma szerencsére évről évre emelkedik.

Ugyanakkor fontos leszögezni, hogy a Vándortúra elsődleges célja nem a túrázás, ez pusztán csak a módja annak, ahogy eljutunk az egyik településről a másikra. Az együtt töltött egy hétben sokkal fontosabb, hogy nemcsak a magyar évfolyamok, de a nemzetközi képzés hallgatói is ismeretséget, barátságot kötnek, mely megalapozhatja a hosszú távú szakmai kapcsolatok kialakítását is. E mellett a hallgatók megismerhetik hazánk olykor kevésbé ismert tájait és nevezetességeit, s nem mellesleg, mivel a túrák általában az Országos Kéktúra nyomvonalán haladnak, bekapcsolódhatnak hazánk legnépszerűbb jelvénytulajdonos mozgalmába is.

Érdemes azt is kiemelni, hogy az egyetemtől kapott támogatás miatt a hallgatói önköltség minden évben alacsony, így az egyhetes túrázás valamivel több, mint tízezer forintba kerül nekik. Ezúton is szeretnénk megköszönni az anyagi segítséget *dr. Só-*

tonyi Péter rektornak, *dr. Bohátka Gergely* kancellárnak, *Deli Leventének*, a Testnevelési Tanszék vezetőjének, valamint *Orodán Tamásnak*, a HÖK elnökének.

Ahol térkép is a táj

Az idei túrán tizenkilencen vettek részt, köztük magyar, német, skót, tajvani hallgatók, már végzett állatorvosok, illetve az egyetem dolgozói. A csapat egy kis cserháti faluból, Becskéről indult, s mire beértünk a településre, a távolban már felsejlett az egykori Szandavár romja. Hiába húzta a táskát a vállunkat, mégis megérte felkapaszkodni a mindössze 529 méter magas csúcsra, mert innen szinte teljes körpanoráma nyílik a vidékre. Nyugat felé még látszik a Börzsöny és a Naszály tömbje, kelet felé pedig már a Mátra csúcsai számunkra ekkor még szinte elérhetetlen távolságra magasodtak.

Első esténket Cserhátsurányban töltöttük, ahol egy nemzetközi diákokból álló csapatba botlottunk, akik az ún. Connecting Routes nyári ifjúsági csere résztvevői voltak. A nyolc országból hazánkba jött ötven fiatal terepi programjának a legfontosabb célja, hogy feltalálják magukat, kapcsolatokat teremtsenek, csapatban dolgozzanak és tanuljanak a magyar

kultúráról. Ebben volt segítségükre a magyar állatorvosi csapat. Az éjszakát a Szent István Keresztény Általános Iskola tornatermében töltöttük, de a kissé egyszerű körülmények ellenére is kellemesen telt el az este.

Másnap már kellemesen tűzött a nap, mi pedig végtelen szántóföldek mellett gyalogoltunk el, majd az erdők adta enyhülés után beértünk Nógrádsípekre. Tovább haladva egy újabb rom, Pusztavár egykori maradványai mellett halad a kéktúra, de mi inkább a közeli Dobogó-tetőre mentünk, ahonnan szintén jó kilátás nyílik a vidékre. A távolban közben szürke felhők gyülekeztek, így kicsit megszorítottuk lépteinket, és néhány emelkedőt leküzdve értünk be Hollókőre.

Palócleves és sztrapacska

Szállásunk az ófaluban lévő Potla házban volt, s így igazán autentikus élményben lehetett részünk. A helyi hagyományokhoz híven palóclevest és sztrapacska-ételt ettünk, majd a társaság egy része felsétált a várhoz, hogy ott várják ki a naplementét.

A szerda az Állatorvosi Vándortúrák történelem leghosszabb túranapját tartogatta, hiszen összesen 26 kilométert tettünk meg. Hollókőről hosszan

ereszkedtünk lefelé a völgybe, de előttünk már ott magasodott a Tepke-hegy vonulata. A kéktúra nyomvonalánál több helyen megváltozott, ahogy ezen a szakaszon is, de így szerencsére sikerült elkerülni az aszfalton gyaloglást. A Bableves csárdánál tett pihenő után megindultunk felfelé a hegyen, de megérte a hosszú kapaszkodás, ugyanis az egész Cserháton a Tepkén épült kilátóból nyílik a legszebb panoráma. A végtelennek tűnő ereszkedés után a völgyből egyszer csak előbukkantak Nagybárcány házai, de utunk még mindig nem ért véget, és csak újabb két kilométer után értük el Sámsonházát.

Szívből jövő kedvesség

Az egyhetes túra legmeghatóbb élménye ide köthető, melyet ezúton is köszönünk Sámsonháza polgármesterének, *Bajnokné Kékes Gyöngyinek*, és szállásunk gondnokának, *Alapi Ferencnének, Rozikának*.

Először is kiderült, hogy volt némi kommunikációs zavar, s emiatt kora délután még úgy tűnt, nem lesz meleg vacsoránk. Rozika gyorsan orvosolta a helyzetet, munka után hazament, és ő maga főzte meg nekünk a helyi, ún. savanyú bablevest, melyet annak idején a *Másfélmillió lépés Magyarországon* stábjának is elkészítettek, valamint némi házi készítésű fánkot. Szinte el sem akartuk hinni ezt a szívből jövő kedvességet. Később az is kiderült, hogy a bolt nem nyit ki másnap reggel, és az élmünk is egyre inkább fogyóban volt, ezért este úgy határoztunk, hogy csütörtök reggel csak a nyolc kilométerre lévő Mátraverebélyen fogunk reggelizni.

Indulás előtt azonban fék csikordult a ház előtt, és Rozika szállt ki az autóból két nagy kosárral, aki a szomszéd faluban bevásárolt nekünk, ráadásul ragaszkodott hozzá, hogy a sok finomságot tartalmazza a szállásköltségünk, hiába győzködtük, hogy kifizetjük neki. Így újfent csak

hálásak lehetünk a Sámsonházán kapott vendégszeretetnek, amit valószínűleg nem felejt el senki, aki ott volt velünk.

Innen a régi kéktúra nyomvonalán haladva értünk ki a Mátraverebély fölött magasodó dombra, ahonnan már kibukkantak a Mátra ormai, s a távolban feltűnt a galyatetői adótorony is. A rövid pihenő után megkezdtük a majd nyolc kilométeres kapaszkodást az ágasvári turistaházig. Az út kezdetben komótosan, majd egyre meredekebben emelkedett, de néhány óra múlva már mindenki elégedetten falatozott az épületek melletti tisztáson. A túra legnagyobb színtemelkedését leküzdve innen alig öt kilométert mentünk csak Mátra-szentistvánig.

A település télen zsúfolásig megtelik sielőkkel, de nyár közepén olyan ér-

Galyatetőt, ahol felmentünk az Országos Kéktúra egyik jelképének számító, felújított Galya-kilátóba, s ahonnan még egy utolsó pillantást vethettünk az eddig megtett útra és a Cserhátra is. Innen a gerincen ereszkedtünk lefelé, ahonnan gyönyörű kilátás nyílik a völgybe, Parádsasvár felé, de a távolban feltűnt Recsk, és az egykori kényszermunkatábor rabjai által elbontott Csákánykő tömbje is. Végül egy hosszú meredély után kiértünk a műútra, majd alig két kilométer után elértük utunk célját, Mátraházát, így öt nap alatt közel száz kilométert tettünk meg.

Innen busszal mentünk tovább a néhány kilométerre lévő Sástóra, ahol végre mindenki kipihenhetette az út fáradalmait, s végül mindannyian boldogan és elégedettünk ültünk le a tábortűz köré. Azt hiszem, mindany-

zésünk volt, mintha egyedül lettünk volna a faluban. Vacsora közben megismertük Vidróczki Márton, a híres mátrai betyár történetét, akinek emléket állított a faluban működő Vidróczki csárda. Az este hűvös volt, így hamar nyugovóra tértünk, és lélekben már az utolsó túranapra készültünk.

Másnap egy rövid sétával értük el

nyíunk nevében írhatom, hogy az Állatorvosi Vándortúra nem pusztán túrázás. Ez egy közösségi program, mely egyaránt szól barátságáról, összetartásáról, és országjárásról. Remélem a hagyomány jövőre is folytatódik, s akkor az ország egy másik szegletébe mehetünk majd együtt.

Dr. Cserhalmi Dániel
A szerző felvételei

Fehér Sára versei

Önmagamhoz van most kedvem,
A saját szívem zörejéhez,
Párnát nyomó leheleteimhez,
Lelkem összes porszeméhez.

A sok gyűrött, de tiszta ruhához,
Körmeimet díszítő kopott lakkhoz,
Hajamat befedő sampon illatához,
S a zuhanyzás utáni fullasztó párához.

Kedvem van még testem gyűrődéseihöz,
A mindenkori „plusz 5 kg” felesleghez,
A viszkető hátam közepéhez,
S a lábujjaimat cukkoló sarokszekrényhez.

Fáradt szemem összes vérágához,
A semmibe vezető pupillámhoz,
Szemüvegem összes karcolásához,
S a homályosan vibráló világomhoz,

Rajta a csillámporos éjszakához,
A már ködben elvesző esti szorításhoz,
Csukott szemekhez, liluló sóhajokhoz,

Holnap meg majd egy hervadt csokorhoz.

Belső megszorítások

Örök égbolton lógnak
leesni vágyó csillagok.

Feketén gomolygó füst,
kicsapni készülő lángok,

Hamuszín egek,
rajtuk kikötött lufik lebegnek.

Lenne hajlongó fűszálak
nem mozdulnak, pedig elfutnának.

Kidőlt fák nagyot sóhajtanak,
végre-végre kiszakadhattak.

Felhőágyon napozva,
Végtelen kékségben úszva
Álmodnám meg az újakezdést.

Szívetemet leállítva,
Az összes levegőt kifújva,
Mozdulatlanul zuhanhatnék az álmomba.

Oda érve mezítelen csendben látnám mindazokat,
Kik velem álmodták az újakezdést.

Don't do anything in a lukewarm manner! This was the advice given by vice rector Dr. Tibor Bartha at the leaders' forum of the freshman camp at Balatonakali. The freshmen gained a great deal of information, which they can use as a blueprint of their university life, and use this guidance as a motto. Everything that they were told served as ammunition for this advice.

The students were given an overview of the outstanding results of Hungarian veterinary science. About the beginning stages, which date back to the 1700s. Veterinary education was introduced in Pest among the first in Europe, and it still occupies a position at the forefront. Vilmos Zlamál, the first Hungarian Chief Veterinarian saw the day in which Hungary became free of rinderpest epidemics, which had slain 200 million head of cattle in Europe in the 18th century. The students also learnt that this scientist, born in Moravia but turned Hungarian, was the one to rescue from Buda General Bem, the legendary figure of the 1849 War of Independence.

Is it by chance only that the chronicler experienced the hour spent at the freshman camp as if he had been participating in one of the recruitment rallies organized by Kossuth, the renowned leader of the Hungarian Revolution? This impression was generated by the mood prevailing at the event; the achievements of 231 years have not come about by chance. We heard about *commitment*, the 34 years of service Ferenc Hutyra spent as the rector of the University. About *(horse) racing*, in the achievements of which the results of rearing, breeding and veterinary care all manifest themselves. About the *quality of research*: the *Veterinary Journal* was founded 139 years ago, and at present it is the only scientific journal published in Hungarian which has an impact factor. About *student quality*: the average score of veterinary students admitted for the new academic year is 446.

Let us pause here for a moment.

This number provides the key to future knowledge. The ability to graduate from university, with hard work and perseverance. To obtain the

qualifications to serve life.

Many other issues ensue from this score of 446.

According to a definition on Wikipedia, one's comfort zone is the sum of those behavioural patterns with which one can operate free of anxiety, and can choose one's actions without taking risks.

While editing our autumn issue, I noted again that the comfort zone of veterinary and biology students is remarkably wide, due to their intellectual abilities. Let me give two examples. One of them is the following: in the Syrinx Veterinary Choir the director only needs to say everything once to the members. The other one: a student author of our magazine translated his article, originally written in Hungarian, into English in one single day.

I hope the freshmen will heed the advice of the Rector, Dr. Péter Sótonyi, with which he closed the forum at the freshman camp: *Whether it is studying, love or fun, don't do anything halfway! Be passionately!*

Gusztáv Balázs

270 international freshmen at our University

The Senate of the University of Veterinary Medicine opened the academic year 2017/2018 on 8 September in the assembly hall. Our institution, founded in 1787, is one of the oldest veterinary schools in Europe which has 111 freshmen on the Hungarian, 160 freshmen on the English and 110 freshmen on the German programme this year.

Dr Péter Sótónyi, the Rector of the University, addressed the international students coming from 39 different countries in a cordial speech: "You are about to begin your studies to acquire the necessary knowledge in order to practise your profession in a country that is not only far away from your families but has a different culture as well. This makes us admire you all. I would also like to encourage all of you to make the most of your stay here in Budapest, this cosmopolitan city, and to get to know Hungary that is so dear

to our hearts, besides pursuing your studies. Get acquainted with the beautiful regions of our country, its customs and culture, and treasure all the memories of Hungary.

When back in your home countries, be the ambassadors of Hungary."

Dr László Palkovics, Minister of State for Education, announced in the opening ceremony that new buildings of the University of Veterinary Medicine will be put up using government funds in the near future. The development plan to be discussed soon by the government includes building one of Europe's most modern experimental animal units on the University Campus along with a

conference centre and a new dormitory.

The Minister declared our University to be an active and acknowledged player not only on the national but on the international higher education market as well and said that the University of Veterinary Medicine has been able to compete in quality with the other veterinary institutions of the world from the start while successfully meeting the expectations of the future.

Only the Big Catch Remains

Interview with Hurdler Balázs Baji

How many steps are there in 110 metres? How did Balázs Baji manage to finish third in the finals of the World Championships in Athletics in London? In the autumn issue of Univet, soon to be published, these questions and more will be answered by the practising veterinarian, whose first job is also at the University.

Balázs Baji was an agile child, he tried various sports while in primary school, then enrolled in the Athletics Club of Békéscsaba as an athlete at the age of 13. He quickly learnt to love the hurdles, as he soon achieved success. He moved to Budapest because of his university studies. Since then, he has been training in the capital, but still as

a member of the sports club of his native town in Békés county. He first won a national championship in 2007, then again in 2011. Since then, he has been the champion without interruption. Between those two championships, Dániel Kiss had "ruled", from whom Baji had learnt a lot in running technique. Kiss also had a great influence on him as a person. In his experience, not even a winning run is perfect, mistakes can be found even in the best sports performance. Viewing the running track as a stage, his 'appearance' doesn't even last 14 seconds. This needs mental preparation, as well, since you don't have the opportunity to correct

yourself in this field of sports. If he makes a fatal mistake at one of the hurdles in the finals of the Olympics or the World Championship, he doesn't get a second

chance, only at the next race. Therefore, concentration and self-discipline are absolutely necessary. He chose the University of Veterinary Medicine relatively late. Although he was fond of animals as a child, and enjoyed reading about them in popular science books, it was only at the end of his secondary school

Veterinarians should do the math, too

Interview with Dr László Ózsvári, Vice Rector for Educational Affairs

Dr László Ózsvári, head of the Department of Veterinary Forensics, Law and Economics and Vice Rector for Educational Affairs, gained experience in animal husbandry on traditional farms in the Tarna valley as a child and on factory farms as a veterinarian. Veterinarians need management skills in their private practices and in farm animal medicine they need to find ways to treat livestock that allow for profitable production, says Dr Ózsvári in the interview.

Owing to his grandparents, Professor Ózsvári has a rational attitude towards animals. As a child he was shown that animals are not merely kept out of love, but they all play some role in life, too. Rationality has its place in practising veterinary

medicine as well. That is why drawing up a business plan is included in the curriculum. If a vet wants to have a private practice, a clinic for example, they need to invest a lot of money, sometimes tens of millions of forints.

There is no loan without a business plan, and business plans are also needed in order to calculate whether a return on investment can be achieved.

Factory farms are also a form of business. The owners and the management are mainly interested in how profitable the activity is. They will choose veterinary medical services that provide the most profitable solution. However, it needs

to be proven to the owners who are usually laypersons but they speak and understand the language of money. To this end, a vet should be able to calculate which diseases can result in the most loss and are therefore worth preventing. There are a lot of medications available, and treatment, vaccinations and renewing the husbandry technology are also an option. A veterinarian needs to be able to evaluate each method in terms of cost effectiveness, since improving the animals' health on a farm will only be possible if the owner(s) use(s) resources economically. This is applied veterinary medicine, which is very important in practice, and that is why it is included in the curriculum.

Dr László Ózsvári also claims that the aim is to continue a practice-oriented form of training in the future as well. Some fields of veterinary medicine have gone through massive improvement. One of these fields is exotics affecting numerous species, and another one is wild animal and fish health. Since we care for our pets quite well, they live longer than before, therefore the number of oncological cases has risen just like in human patients. As a result, teaching oncology has become more important.

Our animal keeping practices have improved, so animal welfare is also included in the curriculum as an obligatory subject.

Hungary has had an animal protection act since 1998, as it was one of the requirements for joining the EU. Animal welfare acts have proliferated in the past 20 years. The subject of state veterinary medicine mostly deals with animal welfare acts.

studies when he posed himself the question: 'Why not be a vet? Thinking about it, I like the idea.' He prepared for the advanced level final examinations in the last year of secondary school, and he was promptly admitted to the university.

The university assisted his sports career and studies by granting him the extension of his examination periods. He attended the lectures and practicals just like any other student.

He obtained his veterinary diploma at the beginning of this year, then started working at the Department and Clinic of Surgery and Ophthalmology. He is keen on learning as much as possible and working independently. However, he spent most of his summer competing, which brought outstanding results. Besides the bronze medal he won at the London

World Championships, he also obtained a gold medal at the Summer Universiade in Taiwan.

Balázs Baji's hobby is angling, for which his favourite location is the Danube, where spotting the fish is never easy. He hasn't managed to find the time for it this year yet, but he is really looking forward to it.

His favourite food is the special sausage of Békéscsaba. The traditional recipe is passed down in the family from father to son, and each year they take part in the competition at the sausage festival of his native town.

He adopted his cat from the university. He grew fond of it during the night practicals. Pandúr is a bit like a dog, it constantly needs your company. It endures anything just to get your attention.

Vet Hike

A perfect gift for physically and mentally exhausted students and university staff at the end of a hard school year, the so-called *Vet Hike* was brought to life by Daniel Cserhalmi (Head of *Department of Botany*) in 2015. Daniel himself is an experienced hiker, having already accomplished the National Blue Trail and the El Camino. Needless to say, he is an excellent organizer and guide.

Secret, hidden little villages

The *Vet Hike* warmly welcomes those bold and fearless adventurers who are willing to set out fully armoured (meaning: with a heavy backpack) on an exciting, 5-day-long journey across the astonishing lands of Hungary. During our trip we stumble upon secret little villages with names even Mr. Tolkien would be envious of (and which take us a day to remember: *Pé liföldszentkereszt, Szentbék kála, Cserhát surány...*). We cross fabulous landscapes, encounter exciting tiny forest creatures (they may thrive in a muddy pond or may be insects resting on us – an

interactive Parasitology practical indeed...) Memorable conversations take place, friendships are struck up between foreign and Hungarian students.

A hike like this requires strong will and endurance. And most of all, a pair of good hiking boots... 13 people set out on the first hike, but only 11 reached the final destination. There were 'victims' this year as well, with injured knees or incredibly hurt feet. Of course, each trial forms a closer bond between us. There is hardly a sensation more breathtaking than looking back from a viewpoint from the top of a mountain and seeing all the way we had already passed and all those hills and mountains which we are going to pass by our very own feet! What a feeling this recognition is! We literally transform into Hobbits...

Highlight of the year

All three *Vet Hikes* have been based on the National Blue Trail so far and probably we are going to follow this trail in the future as well. By this third

year a whole bunch of eager Blue Trail Stamp collectors have been recruited. *Vet Hike I* covered the distance between *Hűvösvölgy* and *Tata* through the *Pilis* and *Gerecse* mountains, *Vet Hike II* visited the lovely *Balaton Highland* from *Zirc* to *Badacsonytomaj*, and *Vet Hike III* conquered the mountains of *Cserhát* and *Mátra* (the last being the hike with the greatest in numbers concerning insect bites, blisters and uphill-climbing). As for me, I am quite a lucky person since I could take part in all three adventures. For me, this is the highlight of the year; the sheer promise of it helps me survive a glum winter exam period or a tougher school week. I received a lot in terms of both friendship and experiences during these hikes. It even fulfilled two wishes on my bucket list! (To spend the night in a school building, so that you are the boss from top to the cellar; actually, this wish of mine was fulfilled more than once. And a visit to the UNESCO World Heritage Site *Hollókő*.)

For an entire week I am endlessly free time ceases to exist, no to-do-list burdens my shoulders. I am all by

myself in nature with my backpack and a handful of kindred spirits from the uni. Finally I am not forced to spend hours sitting, I am free to walk and walk as far as the paths and roads take me. (Needless to say, after returning home, mounting the steps or simply sitting upright in my bed is done in an uncannily energetic way! It may seem ridiculous, but believe me, it's a magnificent feeling.) I can live in every moment. We laugh more in a week's time than we do at home in a whole month! We can transform into reckless children when climbing steeply uphill, going by an abandoned miner's house, a castle ruin or a playground. Who needs a 'cleansing' diet? Our body detoxifies itself through sweating! At each accommodation we have a merry feast – there are legendary meals from previous hikes we keep on talking about nostalgically. At the final destination, we settle down around a campfire with cans of cool beer in our hands and the sparkling stars above us, and throw a great party.

The joy of hiking

Hiking is amazing. There's something uniquely special in those encounters with local people. When you knock on the door of a total stranger to ask for a hot shower (since the accommodation ran out of warm water and your broken body simply cannot bear an icy shower) and they let you in! Or when you pass a remarkably poor region and two elderly, pot-bellied men raise their hands with a glass of wine towards you as a greeting and invitation. Or when next morning the landlady greets the whole company with two richly packed baskets, since the doctor of the village passed away just the previous day and all pubs and groceries and shops are closed for mourning... This hospitality and humaneness is really touching; it conveys an implicit message: 'Have

less. Do more. Be more.'

Despite being a child of the Great Hungarian Plain, I had already hiked prior to *Vet Hike*. But only since then

also a handy hiking comrade since he is a walking encyclopaedia of botany. It is him who made all this happen. And no *Vet Hike* would have

have I plunged into the wilderness. We, students of Budapest are fortunate to have the *Buda Mountains*, the *Pilis* and the *Börzsöny* in the vicinity. Hiking is one of the most efficient ways of having fun with friends and healing your soul. So this article is not just an ode for *Vet Hike*, but for hiking in general. Daniel Cserhalmi is a responsible and wise guide and an extraordinarily precious friend (even if he snores sometimes), and he is

been possible without the kind and generous support of our respected *Rector*, the *Department of Physical Education* and the *Students' Association (HÖK)*. We are and will always be grateful for your help. Finally, let me encourage both students and teachers to embark on this journey and join one of the future *Vet Hikes* if your time and energy allows you. I promise you won't regret it!

LEA

DR. TOLNAY SÁNDOR
1747 – 1818

EGYETEMI TANÁR,
MAGYAR ÁLLATORVOSKÉPZÉS MEGSZERVEZŐJÉNEK
EMLÉKÉRE
EMELTE HÁLÁ KEGYELETTEL
1937-ÉVI
A MAGYAR ÁLLATORVOSI KAR

